

Shirks ursprung

Imam Muhammed Nasir al-Din al-Albani

En sann athari historisk redogörelse för hur shirks sjukdom först släpptes löst över mänskligheten genom Shaytans viskning.

Från det som har fastställts i Shariah (den föreskrivna lagen) är att mänskligheten — i början — var en enda nation på sann Tawhid, sedan övervann Shirk (att rikta vilken del eller form av dyrkan som helst, eller något annat som enbart är Allahs rätt, till andra än Allah) dem gradvis. Grunden för detta är Allahs — den Mest Välsignade, den Allrahögstes — ord:

”Mänskligheten var en Ummah, sedan sände Allah profeterna som bärare av glada nyheter och varningar.” [al-Baqarah 2:213]

Ibn Abbas — radhī Allahu anhu — sade:

”Mellan Nuh (Noa) och Adam var tio generationer, alla av dem

var på sanningens Shariah, sedan skilde de sig. Så Allah sände profeter som bärare av glada nyheter och som varare.” [2]

Ibn Urwa al-Hanbali (d. 837 AH) — rahimahullah — sade:

”Detta yttrande vederlägger de historiker från Bokens folk som hävdar att Qabil (Kain) och hans söner var eldsdyrkare.” [3]

Jag säger: I det finns också ett vederläggande av vissa filosofer och ateister som hävdar att (det naturliga) grunden för människan är Shirk, och att Tawhid utvecklades hos människan! Den föregående ayah (versen) falsifierar detta påstående, liksom de följande två autentiska haditherna:

För det första: Hans (ﷺ) ord som han förmedlade från sin Herre (Allah):

”Jag skapade alla Mina tjänare på den sanna Religionen (på Tawhid, fri från Shirk). Sedan kom djävlarerna till dem och ledde dem vilse från deras sanna Religion. De förklarade som olagligt för folket det som jag hade gjort lagligt för dem och befalld dem att associera i dyrkan med Mig det som jag inte hade sänt ner något tillstånd för.” [4]

Allah (عزَّ وجلَّ) i en hadith Qudsi (berättad av Muslim (8/159))

För det andra: Hans (ﷺ) ord: *”Varje barn föds på fitran [5] men hans föräldrar gör honom till jude, kristen eller zoroastrier. Det är som hur ett djur föder en naturlig avkomma. Har ni märkt att några föds stympade, innan ni stympar dem?”* Abu Hurayra (radhī Allahu anhu) sade: Recitera om ni vill:

”Allahs fitrah med vilken Han skapade mänskligheten. Det ska inte finnas någon förändring i Allahs skapelse (Religion).” [al-Rum, 30:30] [6]

Efter denna tydliga förklaring är det av yttersta vikt för muslimen att känna till hur Shirk spred sig bland de troende, efter att de var

muwahhidun (folk på Tawhid). Angående Allahs — den mest fullkomliga — ord om Nuhs folk:

”Och de sade: Ni ska inte överge era gudar, och ni ska inte överge Wadd, inte heller Suwa, inte heller Yaghuth, och Yauq, och Nasr.” [Nuh 71:23]

Det har berättats av en grupp från Salaf (Fromma Förfäder), i många berättelser, att dessa fem gudomligheter var rättfärdiga dyrkare. Men när de dog viskade Shaytan (Satan) till deras folk att dra sig tillbaka och sitta vid deras gravar. Sedan viskade Shaytan till dem som kom efter dem att de skulle ta dem som avgudabilder — och förskönade för dem tanken att ni kommer att påminnas om dem och därigenom följa dem i rättfärdig vandel.

Sedan föreslog Shaytan till den tredje generationen att de skulle dyrka dessa avgudabilder förutom Allah — den Allrahögste — och viskade till dem att detta är vad deras förfäder brukade göra!!! Så Allah sände till dem Nuh (alayhi al-Salam) och befallde dem att dyrka Allah allena. Men ingen svarade på hans kallelse utom ett fåtal. Allah — den Mäktige och Majestätiske — berättade om hela denna händelse i Surah Nuh.

Ibn Abbas berättar:

”Sannerligen var dessa fem namn på rättfärdiga män från Nuhs folk. När de dog viskade Shaytan till deras folk att göra statyer av dem och placera dessa statyer på deras samlingsplatser som en påminnelse om dem, och det gjorde de. Men ingen bland dem dyrkade dessa statyer, tills när de dog och syftet med statyerna glömdes bort. Sedan (nästa generation) began dyrka dem.” [7]

Liknande har också berättats av Ibn Jarir al-Tabari och andra, från ett antal av Salaf (Fromma Förfäder) — radhī Allahu anhum.

I al-Durr al-Manthur (6/269): Abdullah ibn Humayd berättar från Abu Muttahar, som sade: Yazid ibn al-Muhallab nämndes för Abu Jafar al-Baqir (d. 11H), så han sade: *”Han dödades på den plats där en annan förutom Allah dyrkas för första gången.”* Sedan nämnde han Wadd och sade: *”Wadd var en muslimsk man som var älskad av sitt folk. När han dog began folket samlas runt hans grav i landet Babil (Babel) och klagade och*

sörjde. Så när Iblis (Satan) såg dem sörja och klaga över honom, tog han formen av en man och kom till dem och sade: Jag ser att ni sörjer och klagar över honom. Varför gör ni då inte en bild av honom (dvs. en staty) och placerar den på era samlingsplatser så att ni kan påminnas om honom. Så de sade: 'Ja', och de gjorde en bild av honom och satte den på sin samlingsplats, vilket påminde dem om honom. När Iblis såg hur de (överdrivet) kom ihåg honom, sade han: 'Varför gör inte varje man bland er en liknande bild att ha i sina egna hus, så att ni kan (ständigt) påminnas om honom.' Så de sade alla 'Ja'. Så varje hushåll gjorde en bild av honom, som de dyrkade och vördade och som ständigt påminde dem om honom.

Abu Jafar sade: 'De från den senare generationen såg vad (den tidigare generationen) hade gjort och ansåg att... till den grad att de tog honom som en ilah (gudomlighet) att dyrkas förutom Allah.' Han sade sedan:

'Detta var den första avgudabilden som dyrkades förutom Allah, och de kallade denna avgudabild Wadd.' [8]

Sålunda uppfylldes Allahs — den Välsignade, den Allrahögstes — vishet när Han sände Muhammed (ﷺ) som den siste profeten och gjorde hans Shariah till fullbordandet av alla gudomligt föreskrivna lagar — i det att Han förbjöd alla medel och vägar genom vilka folk kan falla in i Shirk — som är den största av synder. Av detta skäl har byggande av helgedomar över gravar och att avsiktligt resa till dem, ta dem som platser för festligheter och sammankomster och svära en ed vid gravens innevånare, alla förbjudits. Alla dessa leder till överdrift och leder till dyrkan av andra än Allah — den Allrahögste. Detta gäller ännu mer i en tid då kunskap minskar, okunnighet ökar, det finns få uppriktiga rådgivare (till sanningen) och Shaytan samarbetar med människor och jinn för att vilseleda mänskligheten och ta dem bort från dyrkan av Allah allena — den Välsignade, den Allrahögste.

Slutnoter:

[1] [Hämtad från Tahdhir al-Sajid min Ittikhadh al-Quburi Masajid (s. 101-106) av Shaikh al-Albani.]

[2] Berättad av Ibn Jarir al-Tabari i hans Tafsir (4/275) och al-Hakim (2/546) som sade: *"Den är autentisk enligt al-Bukharis kriterium."* Imam al-Dhahabi höll också med.

[3] Al-Kawakib al-Durari fi Tartib Musnadil-Imam Ahmad ala Abwabil-Bukhari (6/212/1), fortfarande i manuskriptform.

[4] Berättad av Muslim (8/159) och Ahmad (4/162) från Iyad ibn Himar al-Mujashii (radhī Allahu anhu).

[5] Översättarens notering: Ibn al-Athir sade i al-Nihayah (3/457): *”Al-Fitr: betyder att börja och skapa, och al-Fitrah är det tillstånd som följer av det. Innebörden är att mänskligheten föds med en disposition och natur som är redo att acceptera den sanna Religionen. Så om han lämnades på denna, skulle han fortsätta på den. De som avviker från detta gör det dock på grund av mänskliga svagheter och blind imitation av andra.”* Al-Hafiz Ibn Hajar sade i al-Fath (3/248): *”Folk skiljer sig angående vad som menas med al-Fitrah och det mest kända yttrandet är att det betyder Islam.”*

[6] Berättad av al-Bukhari (11/418) och Muslim (18/52).

[7] Berättad av al-Bukhari (8/534).

[8] Berättad av Ibn Abi Hatim också, som i al-Kawakib al-Durari (6/112/2) av Ibn Urwa al-Hanbali, tillsammans med en isnad som är Hasan, fram till Abu Muttahar. Ingen biografi kunde dock hittas för honom, varken i al-Dawlabis al-Kuna wa-al-Asma, Muslims al-Kuna eller någon annans. Och den dolda defekten här är att han är från Shiah, men hans biografi ingår inte i al-Tusis al-Kuna — från Shiah-berättarnas index.

Källa: Tahdhir al-Sajid min Ittikhadh al-Quburi Masajid (s. 101-106) av Shaikh al-Albani